

Curiositats

La Sagrada Família i altres obres d'Antoni Gaudí

La Sagrada Família

Gaudí no va concebre la Sagrada Família com una construcció interior, sinó com un gran bosc. Va proposar un enorme bosc a l'interior de la Basílica, amb **columnes amb forma d'arbre** que suporten el pes de l'estructura.

Les columnes són els elements que sostenen tota l'estructura de l'església. Això li permet prescindir dels contraforts i dels arcbotants característics de les grans esglésies gòtiques.

Gaudí volia que la llum fos una de les grans protagonistes de la Sagrada Família. Va dir: «El dia que s'hagi acabat la Basílica, no caldrà obrir el llum en dia de lluna plena».

A la Sagrada Família no hi ha cap línia recta. Segons Gaudí, les rectes eren de l'home, mentre que les corbes eren de Déu.

Gaudí va ser pioner en l'ús de superfícies reglades complexes en arquitectura, com l'**hiperboloide** i el **paraboloide**. Utilitza figures geomètriques inspirades en la naturalesa.

Per garantir la fidelitat al projecte de Gaudí, la Sagrada Família compta amb un taller d'art i maquetes format per cinc professionals i amb dos picapedrers. A més, artistes i tallers externs col·laboren en projectes específics.

A la façana de la Passió hi ha un **quadrat màgic**, semblant a un sudoku, en què la suma dels nombres és sempre 33, l'edat que tenia Crist en morir.

La Sagrada Família entra en la fase final de construcció després de 144 anys d'obres, una xifra inferior a la d'altres esglésies, com el Duomo de Milà, que va trigar 600 anys a construir-se, o la Notre-Dame de París, que en va necessitar 180.

Gaudí feia models de guix basats en persones reals per crear les seves escultures. En aquest cas, Mariano Barceló, un picapedrer de la Sagrada Família, va fer de model per al Crist crucificat.

Davant de la monumentalitat de la Basilica, Gaudí va voler crear un espai més íntim dedicat a la Mare de Déu, la capella de l'Assumpta. Malgrat que pugui semblar una obra menor dins del conjunt, tenia un gran significat per a Gaudí.

A la façana de la Passió hi ha una escena escultòrica anomenada «La Verònica». Una de les escultures que hi ha representades és el mateix Antoni Gaudí.

A la banda de Naixement (que representa l'inici del dia i de la vida amb el naixement de Jesús) hi ha les fruites de primavera i estiu. A la banda de Passió (on es representa el crepuscle i la mort de Crist) hi ha les fruites de tardor i hivern.

Gaudí sabia que no veuria acabada la seva obra. Quan li preguntaven quants anys duraria la construcció del temple, responia: «El meu client no té pressa».

A les naus laterals de la Sagrada Família hi ha representades diferents fruites. Segons el teòleg i biògraf de Gaudí, Armand Puig, «la fruita que hi ha representada a la Sagrada Família és la que Gaudí va poder collir, tocar i menjar de petit».

A Xile s'està construint una capella idèntica a la de l'Assumpta perquè Gaudí, tot i rebutjar el projecte quan ja treballava exclusivament en la Sagrada Família, va regalar als promotors els plànols perquè la poguessin construir ells mateixos.

Quan acabi la construcció de la Sagrada Família, tindrà tres façanes il·luminades per la llum del sol, cadascuna en un moment diferent del dia: la del Naixement, a llevant, durant les primeres hores del dia; la de la Glòria, al migdia, amb el sol al punt més alt, i la de la Passió, a ponent, amb la llum del capvespre.

La torre de Jesucrist

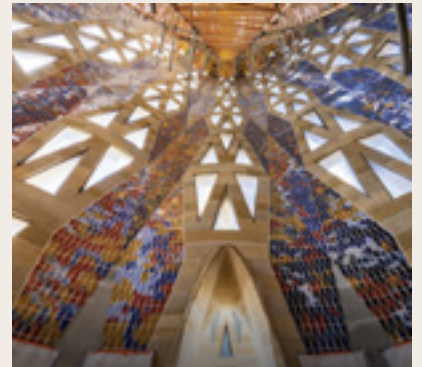
Els braços de la creu segueixen la geometria de doble gir que Gaudí va donar a les columnes de la Sagrada Família: un quadrat a l'extrem exterior que es converteix en un octàgon a l'interior.

Per assegurar-se que la creu resistiria als embats dels elements naturals, la creu va ser sotmesa a descàrregues elèctriques de potències similars a les de tempestes i vents que superen els 150 km/h.

El seu revestiment interior, amb centenars de peces d'ònix blanc, crea la sensació d'estar en un espai celestial.

L'interior de la torre recrea el firmament amb 50.820 rajoles. En total, cobreixen una superfície de 1.000 m², la pintura de la qual va requerir tres anys de treball continuat. A més, no hi ha dues rajoles iguals.

Altres obres de Gaudí a Catalunya

Les obres de Gaudí a Catalunya són:

- Nau Gaudí de Mataró
- Pavellons de la Finca Güell
- Casa Vicens
- Sagrada Família
- Palau Güell
- Col·legi de les Teresianes
- Cripta de la Colònia Güell
- Casa Calvet
- Torre Bellesguard
- Park Güell
- Porta i tanca de la Finca Miralles
- Primer Misteri de Glòria del Rosari Monumental de Montserrat
- Casa Batlló
- Casa Milà – La Pedrera

La majoria de les seves obres es concentren a la demarcació de Barcelona. Tot i això, va fer importants edificis a la resta de l'Estat: El Capricho a Comillas (Cantàbria); el Palau Episcopal d'Astorga i la Casa Botines de Lleó (Castella i Lleó).

Palau Güell

El Palau Güell va ser el primer encàrrec de Gaudí, construït entre 1886 i 1890. És Patrimoni Mundial de la UNESCO des del 1984.

Casa Batlló

No es tracta d'un projecte nou, sinó de la reforma d'un edifici existent, dissenyat per Emilio Sala Cortés, que va ser professor de Gaudí. El terrat representa el lloc d'un drac, fet que la converteix en una obra d'art que reflecteix la llegenda de sant Jordi.

Casa Milà (La Pedrera)

L'estètica amb què Antoni Gaudí va concebre la Casa Milà no va ser ben rebuda. Les revistes satíriques de l'època se'n burlaven. Un dels primers a defensar els dissenys de l'arquitecte de Reus va ser Salvador Dalí.

Abans de convertir-se en La Pedrera, era el xalet que feia de frontera entre els municipis de Barcelona i Gràcia. No va estar oberta al públic fins al 1987.

Casa Vicens

Va ser la primera obra mestra de Gaudí com a arquitecte a la ciutat de Barcelona. A diferència de tota l'obra posterior, a la Casa Vicens no hi ha ni línies corbes ni trencadís.

Cripta de la Colònia Güell

Situada a Santa Coloma de Cervelló, les tècniques i experiments que va introduir en aquesta obra són les que després faria servir per construir la Sagrada Família.

Curiositats

Les visites dels papes a la Sagrada Família

El 7 de novembre del 1982, l'any del centenari de la Sagrada Família, el Papa Joan Pau II va visitar el temple en el seu primer viatge oficial a Barcelona. També era la primera vegada que un pontífex visitava Barcelona.

En la seva visita a la Sagrada Família, Joan Pau II va fer un parlament en què va dir: «Aquest temple recorda una altra construcció feta amb pedra viva: la família cristiana». Des del 2014, aquesta frase està gravada en una placa de pedra al costat del portal de l'Esperança de la façana del Naixement.

També va ser un 7 de novembre, però del 2010, quan el Papa Benet XVI va oficiar la cerimònia de dedicació de la Sagrada Família com a basílica menor i es va obrir al públic.

El 8 de desembre del 2021, el Papa Francesc es va unir a la celebració dels actes centrals per la inauguració de la torre de la Mare de Déu a través d'un vídeo que es va emetre durant la missa de benedicció, uns instants abans de la il·luminació de l'estel per primer cop.

Aquesta serà, doncs, la tercera visita d'un sant pare a la Sagrada Família i a la ciutat de Barcelona. Serà el novè viatge papal a Espanya, després dels cinc que va protagonitzar Karol Wojtyła i els tres de Joseph Ratzinger durant els seus respectius pontificats.

La primera pedra de la Sagrada Família es va col·locar sota el pontificat de Lleó XIII. La benedicció de la torre de Jesucrist, el punt culminant de l'obra, anirà a càrrec de Lleó XIV.

Curiositats

Antoni Gaudí: obra i orígens

Abans d'obtenir el títol d'arquitecte, va treballar com a ajudant de Josep Fontserè en el projecte del parc de la Ciutadella, amb Francisco de Paula del Villar en el cambril de Montserrat, i amb Joan Martorell, qui el va proposar com a arquitecte per a la Sagrada Família.

Es va titular com a arquitecte el dia 15 de març del 1878 i, només cinc anys després, ja era l'arquitecte de la Sagrada Família.

Tenint en compte que no va deixar de treballar fins al dia de la seva mort el 10 de juny del 1926, va dedicar 48 anys a l'arquitectura, 43 dels quals va estar al servei del temple, el que representa un 90 % de la seva vida professional.

No dissenyava les seves obres a partir de plànols, sinó que feia maquetes 3D molt detallades.

Des del novembre del 1925 i fins a la seva mort, el juny del 1926, Gaudí ja no torna a casa quan acaba la jornada laboral, sinó que es queda a dormir a l'obrador de la Sagrada Família, on té un llit, algunes revistes i la maqueta de la torre de Bernabé, la qual cosa reflecteix l'austeritat dels seus últims dies.

Només va demanar matrimoni una vegada, a Pepeta Moreu, però ella el va rebutjar. El desengany va afectar tant Gaudí que es va refugiar en la religió i en la construcció de la Sagrada Família.

Malgrat les crítiques que van rebre les seves obres (especialment La Pedrera), gairebé un terç dels barcelonins va anar al seu funeral.

L'obra d'Antoni Gaudí està marcada pels seus orígens al Camp de Tarragona. Va néixer a la casa familiar de Reus el 25 de juny del 1852.

El van batejar a la Prioral de Sant Pere a Reus. Un dels elements més destacats del conjunt és el campanar, des d'on Gaudí hauria contemplat el paisatge del Camp de Tarragona i la llum del Mediterrani, que després esdevindria un element cabdal de la seva obra.

Mentre pujava al campanar, es devia fixar molt en les escales de l'interior, ja que són molt semblants a les que acabaria dissenyant per a la Sagrada Família.

També devia observar la fumera del passeig de la Boca de la Mina, símbol de l'efervescència industrial que vivia Reus a mitjan segle XIX, que destaca per la seva **forma helicoidal**, molt present en les obres de l'arquitecte.

Per part paterna era de Riudoms, on els Gaudí tenien la casa pairal. A la planta baixa de l'edifici hi havia el taller de caldereria de l'avi patern, on treballava recipients tridimensionals com peroles, calderes i càntirs. Les hores d'observació al taller li van aportar la capacitat d'imaginar formes, espais i volums.

Actualment, la casa pairal, que va ser propietat de la família des del segle XVIII fins a la mort d'Antoni Gaudí, està rehabilitada. S'hi pot visitar una recreació del taller, les dependències familiars i les golfes.

Antoni Gaudí també passava llargues temporades al Mas de la Calderera, a Riudoms, on el contacte amb la natura i els paisatges agrícoles van despertar el seu esperit d'observació i la seva sensibilitat artística. Aquesta connexió amb l'entorn natural es reflecteix més endavant en la seva arquitectura.

Antoni Gaudí considerava que la llum i els colors del Mediterrani, especialment els del Camp de Tarragona, afavorien la sensibilitat artística. Per això es va envoltar de col·laboradors del territori i va mantenir sempre una estreta connexió amb el mar.

Al nucli de Mont-roig es troba l'Ermita de la Mare de Déu de la Roca, ubicada damunt d'una penya i amb una vista privilegiada sobre el Camp de Tarragona. Les roques, coves i cavitats rogenques de l'entorn recorden l'arquitectura de Gaudí, sobretot la forma sinuosa de la façana de la Casa Milà.

Curiositats

Abadia de Montserrat

L'Abadia de Montserrat està situada a més de 700 metres d'altura, enmig d'una muntanya de formes úniques que ha inspirat llegendes, artistes i excursionistes durant segles.

El nom "Montserrat" significa "muntanya serrada", perquè les seves roques semblen tallades amb una serra gegant. La seva silueta és una de les més emblemàtiques de Catalunya.

La patrona de Catalunya és la Mare de Déu de Montserrat, coneguda popularment com "La Moreneta" pel color fosc de la seva pell.

Segons la llegenda, la imatge de la Mare de Déu va ser trobada l'any 880 dins d'una cova per uns pastors que van veure unes llums misterioses a la muntanya. La tradició diu que, quan van intentar traslladar la imatge a Manresa, aquesta es va tornar tan pesada que van entendre que volia quedar-se a Montserrat.

El monestir benedictí de Montserrat té més de mil anys d'història i ha estat un dels grans centres espirituals i culturals de Catalunya.

L'Escolania de Montserrat és una de les escoles de música i cors infantils més antigues d'Europa, amb orígens documentats al segle XIII.

Els escolans canten diàriament a la basílica i moltes persones visiten Montserrat només per escoltar el famós "Virolai", dedicat a la Mare de Déu. El "Virolai", conegut com l'himne de Montserrat, és una de les peces religioses més estimades de la cultura catalana.

Durant la Guerra del Francès, el monestir va ser incendiat i saquejat diverses vegades per les tropes napoleòniques.

A la Guerra Civil espanyola, Montserrat també va patir persecucions religioses i destruccions, però després es va reconstruir parcialment.

Durant el franquisme, Montserrat es va convertir en un símbol de resistència cultural catalana i de defensa de la llengua i identitat del país.

La muntanya de Montserrat forma part d'un parc natural amb una gran biodiversitat, ple d'aus rapinyaires, coves i vegetació mediterrània. Les curioses formes de les roques tenen noms populars com "la Mòmia", "el Cavall Bernat" o "la Panxa del Bisbe".

Molts artistes i intel·lectuals, com Antoni Gaudí o Joan Miró, van trobar inspiració en els paisatges i l'espiritualitat de Montserrat.

Durant segles, reis, papes i grans personalitats han visitat Montserrat, convertint-lo en un lloc de pelegrinatge internacional.

El funicular de Sant Joan ofereix una de les vistes més espectaculars de Catalunya i permet accedir a molts camins de senderisme.

A l'interior del monestir hi ha un important museu amb obres d'artistes com Pablo Picasso, Salvador Dalí o Caravaggio.

A Montserrat hi ha antigues ermites escampades per la muntanya on antigament vivien monjos ermitans en silenci i pregària.

Encara avui, milers de pelegrins i excursionistes pugen a Montserrat cada any, molts d'ells caminant des de pobles i ciutats seguint antics camins tradicionals.

Curiositats

Catedral de Barcelona

La Catedral de la Santa Creu i santa Eulàlia està dedicada a Santa Eulàlia, una jove màrtir de només tretze anys que és copatrona de Barcelona.

A l'interior del claustre hi viuen tretze oques blanques. Simbolitzen l'edat que tenia santa Eulàlia quan va ser martiritzada. És una de les curiositats més famoses i sorprenents de la catedral.

Tot i semblar plenament medieval, la façana principal és relativament moderna. Es va acabar al segle XIX seguint dibuixos gòtics antics.

La catedral es va construir sobre una antiga basílica paleocristiana i, anteriorment, damunt restes romanes de la ciutat de Bàrcino. Encara avui es poden veure fragments de la muralla romana molt a prop de la catedral, al cor del Barri Gòtic de Barcelona.

El cor de la catedral conserva seients de fusta del segle XV exquisidament tallats amb escuts dels cavallers de l'Ordre del Toisó. L'emperador Carles I d'Espanya va celebrar-hi una reunió de l'Ordre del Toisó d'Or l'any 1519.

A les gàrgoles de la catedral hi ha figures molt curioses, com un elefant, un unicorn o animals fantàstics poc habituals en temples religiosos.

A la cripta hi ha el sepulcre de santa Eulàlia, un dels espais més venerats pels barcelonins des de fa segles.

Una llegenda explica que una de les gàrgoles representa una bruixa castigada per haver escopit durant una processó religiosa.

Durant l'edat mitjana, la plaça de la catedral era un centre de mercats, celebracions i fins i tot execucions públiques.

El claustre era un espai de refugi i tranquil·litat dins la ciutat medieval, lluny del soroll i l'activitat dels carrers.

Es pot pujar al terrat per visitar les terrasses i veure de prop pinacles, campanes i una vista espectacular sobre el centre històric de Barcelona.

Les campanes de la catedral tenien antigament noms propis i marcaven la vida quotidiana dels habitants de la ciutat.

Durant la Guerra Civil espanyola, alguns espais de la catedral van patir desperfectes i es van haver de restaurar posteriorment.

Moltes pedres de la catedral conserven encara marques dels picapedrers medievals que hi van treballar fa més de 600 anys.

El temple té una acústica excepcional i sovint acull concerts d'orgue i música sacra de gran qualitat.

La llum que entra pels vitralls canvia completament l'aspecte interior segons l'hora del dia i crea un ambient molt diferent entre el matí i la tarda.

A la façana principal hi ha nombroses escultures de sants, àngels i animals amagats que molts visitants passen per alt.

Curiositats

Estadi Olímpic Lluís Companys

Va ser inaugurat l'any 1929 amb motiu de l'Exposició Internacional de Barcelona, molt abans dels Jocs Olímpics del 1992.

Originalment es deia simplement Estadi de Montjuïc. El nom actual, Lluís Companys, es va adoptar el 2001 en homenatge al president de la Generalitat afusellat pel règim franquista.

És un dels pocs estadis olímpics històrics d'Europa que encara es fan servir regularment per a grans esdeveniments esportius i concerts.

Per als Jocs Olímpics de Barcelona 1992, l'estadi es va reconstruir gairebé completament. Tot i això, es va conservar la façana original del 1929, pel seu valor patrimonial.

La cerimònia inaugural dels Jocs Olímpics del 1992 va tenir lloc aquí, incloent-hi el famós moment en què la fletxa encesa de l'arquer paralímpic Antonio Rebollo va encendre el peveter olímpic.

També va acollir les proves d'atletisme i les cerimònies de clausura dels Jocs Olímpics.

Té una capacitat aproximada de **55.000 espectadors**, tot i que pot variar segons l'esdeveniment.

L'RCD Espanyol hi va disputar els seus partits com a local entre 1997 i 2009, abans de traslladar-se al seu nou estadi de Cornellà-El Prat.

Des del 2023 i fins a finals del 2025 el FC Barcelona hi va jugar temporalment mentre es remodelava el Camp Nou dins del projecte Espai Barça.

El recinte forma part de l'Anella Olímpica de Montjuïc, juntament amb:

- Palau Sant Jordi
- Torre Calatrava
- Piscines Bernat Picornell

La pista d'atletisme que envolta el camp és un dels elements que més sorprenen els visitants acostumats a estadis purament futbolístics.

Ha acollit concerts de grans artistes internacionals com ara Bruce Springsteen, U2, The Rolling Stones o Beyoncé, entre d'altres.

L'estadi està situat sobre la muntanya de Montjuïc, un indret que històricament havia estat una zona militar i que avui concentra molts equipaments culturals i esportius de la ciutat.

Des de l'exterior de l'estadi es pot contemplar una magnífica vista sobre Barcelona i el litoral, especialment des de la zona de l'Anella Olímpica.

És habitual que molts barcelonins encara el coneguin col·loquialment com «Montjuïc» més que no pas pel seu nom oficial complet.

A diferència d'altres seus olímpiques, Barcelona va aconseguir reutilitzar l'estadi després dels Jocs Olímpics, fet sovint citat com un exemple d'«herència olímpica» ben gestionada.

Curiositats

Església de Sant Agustí

Tot i que avui se la coneix simplement com a Sant Agustí, el seu nom històric complet és **Sant Agustí Nou**, per diferenciar-la de l'antic convent de Sant Agustí Vell situat a la Ribera.

L'església actual es va construir al segle XVIII després que els agustins haguessin d'abandonar el convent original, afectat per la construcció de la fortalesa de la Ciutadella després de la Guerra de Successió.

Està situada al barri del **Raval**, a la plaça de Sant Agustí, una zona amb una llarga tradició popular i multicultural.

La façana és d'estil barroc sobri, però l'interior és molt més monumental del que sembla des de fora.

Té una sola nau molt ampla i capelles laterals comunicades, un model arquitectònic habitual en grans esglésies barroques catalanes.

Durant molts anys, el convent annex va tenir funcions militars i administratives després de la desamortització del segle XIX.

L'edifici va patir danys importants durant la Guerra Civil espanyola, com moltes esglésies de Barcelona.

Una de les curiositats més conegudes és que la plaça davant de l'església és un punt de trobada molt viu del barri, sovint vinculat a activitats socials i culturals del Raval.

L'església forma part d'un entorn amb molta densitat històrica. Molt a prop hi ha el mercat de la Boqueria, el Gran Teatre del Liceu i el MACBA.

El barri on es troba havia estat històricament una zona de convents i hospitals medievals fora de les muralles romanes originals.

L'interior destaca per la sensació d'espai i verticalitat, especialment per a una església relativament poc turística comparada amb altres temples barcelonins.

El conjunt conventual original era molt més gran que l'església actual i ocupava una part important de l'illa urbana.

Encara conserva elements artístics i decoratius posteriors a la reconstrucció després de la Guerra Civil.

És una de les esglésies del centre de Barcelona més vinculades a la vida quotidiana del barri, més que no pas al turisme monumental.

El carrer de l'Hospital, on es troba, és un dels eixos històrics més antics del Raval i connectava antigament diverses institucions religioses i assistencials de la ciutat.

© Josep Renjals

Curiosidades

La Sagrada Familia y otras obras de Antoni Gaudí

La Sagrada Familia

Gaudí no concibió la Sagrada Familia como una construcción interior, sino como un gran bosque. Propuso un enorme bosque en el interior de la Basílica, con **columnas con forma de árbol** que soportan el peso de la estructura.

Las columnas son los elementos que sostienen toda la estructura de la iglesia. Esto le permite prescindir de los contrafuertes o arbotantes típicos de las grandes iglesias góticas.

Gaudí quería que la luz fuera una de las grandes protagonistas de la Sagrada Familia. Dijo: «El día que se termine la Basílica, no habrá necesidad de encender la luz en los días de luna llena».

En la Sagrada Familia no hay líneas rectas. Según Gaudí, las líneas rectas eran del hombre, mientras que las curvas eran de Dios.

Gaudí fue pionero en el uso de superficies regladas complejas en la arquitectura, como el **hiperboloide** y el **paraboloide**. Utiliza figuras geométricas inspiradas en la naturaleza.

Para garantizar la fidelidad al proyecto de Gaudí, la Sagrada Familia cuenta con un taller de arte y maquetas formado por cinco profesionales y con dos canteros. Además, artistas y talleres externos colaboran en proyectos específicos.

En la fachada de la Pasión hay un **cuadrado mágico**, parecido a un sudoku, en el que la suma de los números siempre es igual a 33, la edad que tenía Cristo cuando murió.

La Sagrada Familia entra en la fase final de construcción tras 144 años de obras, una cifra inferior a la de otras iglesias, como el Duomo de Milán, que tardó 600 años, o la Notre-Dame de París, que necesitó 180.

Gaudí hacía modelos de yeso basados en personas reales para crear sus esculturas. En este caso, Mariano Barceló, un cantero de la Sagrada Familia, hizo de modelo para Cristo crucificado.

Ante la monumentalidad de la Basilica, Gaudí quiso crear un espacio más íntimo dedicado a la Virgen María, la capilla de la Asunción. A pesar de que pueda parecer una obra menor dentro del conjunto, tenía un gran significado para Gaudí.

En la fachada de la Pasión hay una escena escultórica llamada «La Verónica». Una de las esculturas representadas es la del propio Antoni Gaudí.

En el lado de Nacimiento (que representa el comienzo del día y de la vida con el nacimiento de Jesús), se encuentran las frutas de primavera y verano. En el lado de Pasión (donde se representa el crepúsculo y la muerte de Cristo) están las frutas de otoño e invierno.

Gaudí sabía que no vería terminada su obra. Cuando le preguntaron cuántos años duraría la construcción del templo, respondía: «Mi cliente no tiene prisa».

En las naves laterales de la Sagrada Familia se representan diversas frutas. Según el teólogo y biógrafo de Gaudí, Armand Puig, «la fruta que se representa en la Sagrada Familia es la que Gaudí pudo cosechar, tocar y comer cuando era niño».

En Chile se está construyendo una capilla idéntica a la de la Asunción porque Gaudí, aunque rechazó el proyecto cuando ya se dedicaba en exclusiva a la Sagrada Familia, entregó los planos a los promotores para que ellos mismos pudieran construirlo.

Cuando se termine la construcción de la Sagrada Familia, tendrá tres fachadas iluminadas por la luz del sol, cada una en un momento diferente del día: la del Nacimiento, al este, durante las primeras horas del día; la de la Gloria, al mediodía, con el sol en su punto más alto, y la de la Pasión, al oeste, con la luz del atardecer.

La torre de Jesucristo

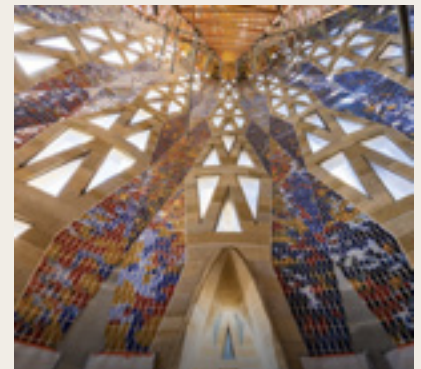
Los brazos de la cruz siguen la geometría de doble giro que Gaudí dio a las columnas de la Sagrada Familia: un cuadrado en el extremo exterior que se convierte en un octágono en el interior.

Para garantizar que la cruz resistiera los embates de los elementos naturales, se sometió a descargas eléctricas de una intensidad similar a la de una tormenta y vientos que superan los 150 km/h.

Su revestimiento interior, con cientos de piezas de ónix blanco, crea la sensación de estar en un espacio celestial.

El interior de la torre recrea el firmamento con 50.820 baldosas. En total, cubren 1.000 m² de superficie, la pintura de la cual requirió tres años de trabajo continuado. Además, hay dos baldosas iguales.

Otras obras de Gaudí en Cataluña

Las obras de Gaudí en Cataluña son:

- Nau Gaudí de Mataró
- Pabellones de la Finca Güell
- Casa Vicens
- Sagrada Familia
- Palau Güell
- Colegio de las Teresianas
- Cripta de la Colonia Güell
- Casa Calvet
- Torre Bellesguard
- Park Güell
- Puerta y valla de la Finca Miralles
- Primer Misterio de Gloria del Rosario
- Monumental de Montserrat
- Casa Batlló

La mayor parte de sus obras se concentran en la zona de Barcelona. No obstante, construyó edificios importantes en el resto del Estado: El Capricho en Comillas (Cantabria); el Palacio Episcopal de Astorga y la Casa Botines, en León (Castilla y León).

Palau Güell

El Palau Güell fue el primer encargo de Gaudí, construido entre 1886 y 1890. Es Patrimonio Mundial de la UNESCO desde 1984.

Casa Batlló

No se trata de un proyecto nuevo, sino de la reforma de un edificio que ya existía, diseñado por Emilio Sala Cortés, que fue profesor de Gaudí. La azotea representa el lomo de un dragón, por lo que es una obra de arte que refleja la leyenda de san Jorge.

Casa Milà (La Pedrera)

La estética con la que Antoni Gaudí diseñó la Casa Milà no fue bien recibida. Las revistas satíricas de la época se burlaban de ella. Uno de los primeros defensores de los diseños del arquitecto de Reus fue Salvador Dalí.

Antes de convertirse en La Pedrera, era el chalet que marcaba el límite entre los municipios de Barcelona y Gràcia. No se abrió al público hasta 1987.

Casa Vicens

Fue la primera obra maestra de Gaudí como arquitecto en la ciudad de Barcelona. A diferencia de toda su obra posterior, en la Casa Vicens no hay líneas curvas ni *trencadís*.

Cripta de la Colònia Güell

Situada en Santa Coloma de Cervelló, las técnicas y los experimentos que introdujo en esta obra son los que más tarde utilizaría para construir la Sagrada Família.

Curiosidades

Las visitas de los papas a la Sagrada Familia

El 7 de noviembre de 1982, año del centenario de la Sagrada Familia, el Papa Juan Pablo II visitó el templo durante su primer viaje oficial a Barcelona. También fue la primera vez que un pontífice visitaba Barcelona.

Durante su visita a la Sagrada Familia, Juan Pablo II pronunció un discurso en el que dijo: «Este templo recuerda a otra estructura construida con piedra viva: la familia cristiana». Desde el 2014, esta frase está grabada en una placa de piedra junto al portal de la Esperanza de la fachada del Nacimiento.

También fue un 7 de noviembre, pero del 2010, cuando el Papa Benedicto XVI ofició la ceremonia de dedicación de la Sagrada Familia como basílica menor y se abrió al público.

El 8 de diciembre del 2021, el Papa Francisco se unió a la celebración de los actos centrales por la inauguración de la torre de la Virgen María a través de un vídeo que se emitió durante la misa de bendición, justo antes de la iluminación de la estrella por primera vez.

Esta será la tercera visita de un santo padre a la Sagrada Familia y a la ciudad de Barcelona. Será el noveno viaje papal a España, tras los cinco realizados por Karol Wojtyła y los tres de Joseph Ratzinger durante sus respectivos pontificados.

La primera piedra de la Sagrada Familia se colocó durante el pontificado del Papa León XIII. La bendición de la torre de Jesucristo, el punto culminante de la obra, correrá a cargo del Papa León XIV.

Curiosidades

Antoni Gaudí: obra y orígenes

Antes de obtener el título de arquitecto, trabajó como ayudante de Josep Fontserè en el proyecto del parque de la Ciutadella, con Francisco de Paula del Villar en el camarín de Montserrat, y con Joan Martorell, quien lo propuso como arquitecto para la Sagrada Familia.

Se tituló como arquitecto el 15 de marzo de 1878 y, apenas cinco años después, ya era el arquitecto de la Sagrada Familia.

Teniendo en cuenta que no dejó de trabajar hasta el día de su muerte, el 10 de junio de 1926, dedicó 48 años a la arquitectura, 43 de los cuales estuvo al servicio del templo, lo que representa el 90 % de su vida profesional.

No diseñaba sus obras a partir de planos, sino que creaba maquetas en 3D muy detalladas.

Desde noviembre de 1925 hasta su muerte en junio de 1926, Gaudí ya no regresaba a casa al final de la jornada laboral, sino que se quedaba a dormir en el taller de la Sagrada Familia, donde tenía una cama, algunas revistas y la maqueta de la torre Bernabé, lo que refleja la austeridad de sus últimos días.

Solo pidió matrimonio una vez, a Pepeta Moreu, pero ella lo rechazó. La decepción afectó tanto a Gaudí que se refugió en la religión y en la construcción de la Sagrada Familia.

A pesar de las críticas que recibieron sus obras (especialmente La Pedrera), casi un tercio de los barceloneses acudió a su funeral.

La obra de Antoni Gaudí está marcada por sus orígenes en el Camp de Tarragona. Nació en la casa familiar de Reus el 25 de junio de 1852.

Fue bautizado en la Prioral de Sant Pere de Reus, desde cuyo campanario, años más tarde, Gaudí habría contemplado el paisaje del Camp de Tarragona y la luz del Mediterráneo, que más tarde se convertiría en un elemento clave de su obra.

Al subir al campanario, debió de fijarse bien en las escaleras del interior, ya que son muy parecidas a la que acabaría diseñando para la Sagrada Familia.

También debió de observar la chimenea del paseo de la Boca de la Mina, símbolo de la efervescencia industrial que vivía Reus a mediados del siglo XIX, que destaca por su **forma helicoidal**, muy presente en las obras del arquitecto.

Por parte paterna era de Riudoms, donde los Gaudí tenían su casa solariega. En la planta baja del edificio se encontraba el taller de calderería del abuelo paterno, donde fabricaba recipientes tridimensionales como perolas, calderas y cántaros.

En la actualidad, la casa solariega, que fue propiedad de la familia desde el siglo XVIII hasta la muerte de Antoni Gaudí, ha sido rehabilitada. Allí se puede visitar una recreación del taller, las dependencias familiares y el desván.

Antoni Gaudí también pasó largas temporadas en el Mas de la Calderera, en Riudoms, donde el contacto con la naturaleza y los paisajes agrícolas despertaron su espíritu de observación y su sensibilidad artística. Esta conexión con el entorno natural se refleja posteriormente en su arquitectura.

Antoni Gaudí creía que la luz y los colores del Mediterráneo, especialmente los del Camp de Tarragona, fomentaban la sensibilidad artística. Por eso se rodeó de colaboradores del territorio y siempre mantuvo un estrecho vínculo con el mar.

En el centro de Mont-roig se encuentra la Ermita de la Mare de Déu de la Roca, ubicada encima de una peña y con unas vistas privilegiadas del Camp de Tarragona. Las rocas, cuevas y cavidades rojizas del entorno recuerdan la arquitectura de Gaudí, sobre todo la forma sinuosa de la fachada de la Casa Milà.

Curiositats

Abadia de Montserrat

L'Abadia de Montserrat està situada a més de 700 metres d'altura, enmig d'una muntanya de formes úniques que ha inspirat llegendes, artistes i excursionistes durant segles.

El nom "Montserrat" significa "muntanya serrada", perquè les seves roques semblen tallades amb una serra gegant. La seva silueta és una de les més emblemàtiques de Catalunya.

La patrona de Catalunya és la Mare de Déu de Montserrat, coneguda popularment com "La Moreneta" pel color fosc de la seva pell.

Segons la llegenda, la imatge de la Mare de Déu va ser trobada l'any 880 dins d'una cova per uns pastors que van veure unes llums misterioses a la muntanya. La tradició diu que, quan van intentar traslladar la imatge a Manresa, aquesta es va tornar tan pesada que van entendre que volia quedar-se a Montserrat.

El monestir benedictí de Montserrat té més de mil anys d'història i ha estat un dels grans centres espirituals i culturals de Catalunya.

L'Escolania de Montserrat és una de les escoles de música i cors infantils més antigues d'Europa, amb orígens documentats al segle XIII.

Els escolans canten diàriament a la basílica i moltes persones visiten Montserrat només per escoltar el famós "Virolai", dedicat a la Mare de Déu. El "Virolai", conegut com l'himne de Montserrat, és una de les peces religioses més estimades de la cultura catalana.

Durant la Guerra del Francès, el monestir va ser incendiat i saquejat diverses vegades per les tropes napoleòniques.

A la Guerra Civil espanyola, Montserrat també va patir persecucions religioses i destruccions, però després es va reconstruir parcialment.

Durant el franquisme, Montserrat es va convertir en un símbol de resistència cultural catalana i de defensa de la llengua i identitat del país.

La muntanya de Montserrat forma part d'un parc natural amb una gran biodiversitat, ple d'aus rapinyaires, coves i vegetació mediterrània. Les curioses formes de les roques tenen noms populars com "la Mòmia", "el Cavall Bernat" o "la Panxa del Bisbe".

Molts artistes i intel·lectuals, com Antoni Gaudí o Joan Miró, van trobar inspiració en els paisatges i l'espiritualitat de Montserrat.

Durant segles, reis, papes i grans personalitats han visitat Montserrat, convertint-lo en un lloc de pelegrinatge internacional.

El funicular de Sant Joan ofereix una de les vistes més espectaculars de Catalunya i permet accedir a molts camins de senderisme.

A l'interior del monestir hi ha un important museu amb obres d'artistes com Pablo Picasso, Salvador Dalí o Caravaggio.

A Montserrat hi ha antigues ermites escampades per la muntanya on antigament vivien monjos ermitans en silenci i pregària.

Encara avui, milers de pelegrins i excursionistes pugen a Montserrat cada any, molts d'ells caminant des de pobles i ciutats seguint antics camins tradicionals.

Curiosidades

Catedral de Barcelona

La Catedral de la Santa Creu i Santa Eulàlia está dedicada a santa Eulàlia, una joven mártir de tan solo trece años que es copatrona de Barcelona.

En el interior del claustro viven trece ocas blancas. Simbolizan la edad que tenía santa Eulàlia cuando fue martirizada. Es una de las curiosidades más famosas y sorprendentes de la catedral.

Aunque parece totalmente medieval, la fachada principal es relativamente moderna. Se terminó de construir en el siglo XIX siguiendo antiguos dibujos góticos.

La catedral se construyó sobre una antigua basílica paleocristiana y, anteriormente, sobre restos romanos de la ciudad de Barcino. Aún hoy se pueden ver fragmentos de la muralla romana muy cerca de la catedral, en pleno Barrio Gótico de Barcelona.

El coro de la catedral conserva unos bancos de madera del siglo XV exquisitamente tallados que lucen los escudos de los caballeros de la Orden del Toisón de Oro. El emperador Carlos I de España celebró allí una reunión de la Orden del Toisón de Oro en 1519.

En las gárgolas de la catedral hay figuras muy curiosas, como un elefante, un unicornio o criaturas fantásticas que rara vez se ven en los edificios religiosos.

En la cripta se encuentra el sepulcro de santa Eulàlia, uno de los lugares más venerados por los barceloneses desde hace siglos.

Cuenta la leyenda que una de las gárgolas representa a una bruja que fue castigada por escupir durante una procesión religiosa.

Durante la Edad Media, la plaza de la catedral era un lugar donde se celebraban mercados, fiestas e incluso ejecuciones públicas.

El claustro era un espacio de refugio y tranquilidad dentro de la ciudad medieval, lejos del ruido y la actividad de las calles.

Se puede subir a la azotea para visitar las terrazas y ver los pináculos, las campanas y las espectaculares vistas que hay sobre el centro histórico de Barcelona.

Las campanas de la catedral solían tener nombres propios y marcaban la vida cotidiana de los habitantes de la ciudad.

Durante la Guerra Civil, algunas partes de la catedral sufrieron daños y tuvieron que ser restauradas posteriormente.

Muchas de las piedras de la catedral aún conservan marcas de los canteros medievales que trabajaron allí hace más de 600 años.

El templo cuenta con una acústica excepcional y suele acoger conciertos de órgano y música sacra de gran calidad.

La luz que entra por las vidrieras cambia por completo el aspecto interior según la hora del día, creando un ambiente muy diferente entre la mañana y la tarde.

En la fachada principal hay numerosas esculturas de santos, ángeles y animales que pasan desapercibidas para muchos visitantes.

Curiosidades

Estadio Olímpico Lluís Companys

Se inauguró en 1929 con motivo de la Exposición Internacional de Barcelona, mucho antes de los Juegos Olímpicos de 1992.

En un principio se llamaba simplemente Estadio de Montjuïc. El nombre actual, Lluís Companys, fue adoptado en el 2001 en homenaje al presidente de la Generalitat fusilado por el régimen franquista.

Es uno de los pocos estadios olímpicos históricos de Europa que todavía se utilizan habitualmente para grandes eventos deportivos y conciertos.

Para los Juegos Olímpicos de Barcelona de 1992, el estadio se reconstruyó casi por completo. Aun así, se conservó la fachada original de 1929 por su valor patrimonial.

La ceremonia de inauguración de los Juegos Olímpicos de 1992 tuvo lugar aquí, incluyendo el famoso momento en el que la flecha encendida del arquero paralímpico Antonio Rebollo encendió el pebetero olímpico.

Durante los Juegos Olímpicos, también acogió las pruebas de atletismo y las ceremonias de clausura.

Tiene una capacidad aproximada de **55.000 espectadores**, aunque puede variar en función del evento.

El RCD Espanyol disputó aquí sus partidos como local entre 1997 y 2009, antes de trasladarse a su nuevo estadio de Cornellà-El Prat.

Desde el 2023 hasta finales del 2025, el FC Barcelona jugó allí de forma temporal mientras se remodelaba el Camp Nou como parte del proyecto Espai Barça.

El recinto forma parte de la Anilla Olímpica de Montjuïc, junto con:

- Palau Sant Jordi
- Torre Calatrava
- Piscinas Bernat Picornell

La pista de atletismo que rodea el campo es uno de los elementos que más sorprende a los visitantes acostumbrados a los estadios exclusivamente de fútbol.

Ha acogido conciertos de importantes artistas internacionales como Bruce Springsteen, U2, The Rolling Stones o Beyoncé, entre otros.

El estadio está situado en la montaña de Montjuïc, un lugar que históricamente fue una zona militar y que hoy en día alberga muchas instalaciones culturales y deportivas de la ciudad.

Desde el exterior del estadio hay unas buenas vistas de Barcelona y de la costa, sobre todo desde la zona de la Anilla Olímpica.

Es habitual que muchos barceloneses sigan refiriéndose a él coloquialmente como «Montjuïc», en lugar de utilizar su nombre oficial completo.

A diferencia de otras sedes olímpicas, Barcelona logró reutilizar el estadio tras los Juegos Olímpicos, un hecho que a menudo se cita como ejemplo de «herencia olímpica» bien gestionada.

Curiosidades

Iglesia de Sant Agustí

Aunque hoy en día se conoce simplemente como Sant Agustí, su nombre histórico completo es **Sant Agustí Nou**, para distinguirla del antiguo convento de Sant Agustí Vell, situado en La Ribera.

La iglesia actual se construyó en el siglo XVIII, después de que los agustinos tuvieran que abandonar el convento original, afectado por la construcción de la fortaleza de la Ciudadela tras la Guerra de Sucesión.

Se encuentra en el barrio del **Raval**, en la plaza de Sant Agustí, una zona con una larga tradición popular y multicultural.

La fachada es de un estilo barroco sobrio, pero el interior es mucho más monumental de lo que parece desde fuera.

Cuenta con una única nave muy amplia y capillas laterales comunicadas, un modelo arquitectónico habitual en las grandes iglesias barrocas catalanas.

Durante muchos años, el convento anexo desempeñó funciones militares y administrativas tras la desamortización del siglo XIX.

El edificio sufrió daños importantes durante la Guerra Civil, al igual que muchas iglesias de Barcelona.

Una de las curiosidades más conocidas es que la plaza situada frente a la iglesia es un punto de encuentro muy animado del barrio, a menudo vinculado a las actividades sociales y culturales del Raval.

La iglesia forma parte de un entorno con una gran riqueza histórica: muy cerca se encuentra el mercado de la Boqueria, el Gran Teatre del Liceu y el MACBA.

El barrio en el que se encuentra ha sido históricamente una zona de conventos y hospitales medievales fuera de las murallas romanas originales.

El interior destaca por su sensación de espacio y verticalidad, sobre todo tratándose de una iglesia que recibe relativamente pocas visitas turísticas en comparación con otros templos de Barcelona.

El complejo conventual original era mucho más grande que la iglesia actual y ocupaba una parte considerable de la manzana.

Aún conserva elementos artísticos y decorativos posteriores a la reconstrucción tras la Guerra Civil.

Es una de las iglesias del centro de Barcelona más estrechamente vinculada a la vida cotidiana del barrio, más que al turismo monumental.

La calle del Hospital, donde se encuentra, es uno de los ejes históricos más antiguos del Raval y antiguamente conectaba diversas instituciones religiosas y asistenciales de la ciudad.

© Josep Renjals

Interesting facts

The Sagrada Família and other works of Antoni Gaudí

The Sagrada Família

Gaudí didn't design the Sagrada Família as an interior structure, but rather as if it were a forest. He proposed an enormous forest inside the Basilica, with **tree-shaped columns** supporting the weight of the structure.

The columns support the whole church. This meant he didn't have to use buttresses or flying buttresses, typical of large Gothic churches.

Gaudí wanted the Sagrada Família to be a temple with light as its main element. He said:

"The day the Basilica is finished, there will be no need to switch on the lights when there is a full moon."

There is not a single straight line at the Sagrada Família.

According to Gaudí, straight lines were for man, while curves were for God.

Gaudí was a pioneer in the use of complex ruled surfaces in architecture, such as the **hyperboloid** and the **paraboloid**. He used geometric shapes inspired by nature.

To stay true to Gaudí's project, the Sagrada Família has five people working in the art and model workshop and two stonemasons. Plus, external artists and workshops collaborate on specific projects.

On the Passion façade, there is a **magic square** resembling a sudoku, where the sum of the numbers is always 33: the age of Christ at his death.

The Sagrada Família is entering its final phase, having been under construction for 144 years. This is much shorter than many other churches: 600 for the Duomo in Milan and 180 for Notre-Dame in Paris.

Gaudí made plaster models using real people for his sculptures. In this case, Mariano Barceló, a stonemason at the Sagrada Família, was the model for Christ on the crucifix.

Given the monumental nature of the Basilica, Gaudí wanted to create a more intimate space dedicated to the Virgin Mary: the Chapel of the Assumption. It may seem a minor work in the grand scheme of things, but it was extremely important to Gaudí.

The Passion façade features a sculpture group called "La Verónica". One of the sculptures depicts Antoni Gaudí himself.

The Nativity side (which represents the beginning of the day and life with the birth of Jesus) features spring and summer fruit. The Passion side (which represents twilight and the death of Christ) has autumn and winter fruit.

Gaudí knew he would not see his work completed. When asked how long it would take to build the Temple, he would reply: "My client is not in a hurry."

The side naves of the Sagrada Família feature many different types of fruit. According to the theologian and Gaudí biographer Armand Puig: "The fruit represented at the Sagrada Família is what he picked, touched and ate as a child."

An exact copy of the Chapel of the Assumption is being built in Chile because although Gaudí rejected the project when he was already working exclusively on the Sagrada Família, he gave the plans to the promoters so that they could build it themselves.

When the construction of the Sagrada Família is finished, it will have three façades lit by sunlight, each at different times of day. The eastern Nativity façade, in the early hours; the southern Glory façade, at midday; and the western Passion façade, at dusk.

Tower of Jesus Christ

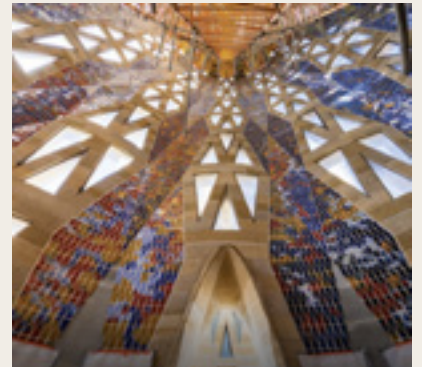
The arms of the cross feature the double twist geometry that Gaudí used for the columns at the Sagrada Família: a square on the outer end that turns into an octagon on the inner end.

To make sure the cross could withstand the elements, it was subjected to electrical shocks of storm-like intensity and winds exceeding 150 km per hour.

The inner cladding, with hundreds of white onyx pieces, makes it feel like a heavenly space.

The interior of the tower recreates the heavens with 50,820 tiles. They have a total surface area of 1,000 m² and took three years to paint. No two tiles are the same.

Other works by Gaudí in Catalonia

Gaudí's works in Catalonia are:

- Nau Gaudí in Mataró
- Pavilions of the Güell Estate
- Casa Vicens
- Sagrada Família
- Palau Güell
- Convent and School of the Teresians
- Crypt at Colònia Güell
- Casa Calvet
- Bellesguard Villa
- Park Güell
- Entrance gateway and wall of the Miralles Estate
- First Glorious Mystery of the Monumental Rosary of Montserrat
- Casa Batlló
- Casa Milà – La Pedrera

Most of his works are in the province of Barcelona. However, he also built important buildings in other parts of Spain: El Capricho in Comillas (Cantabria), the Episcopal Palace of Astorga and Casa Botines in León (Castile and León).

Palau Güell

Palau Güell was Gaudí's first commission, built between 1886 and 1890. It has been a UNESCO World Heritage Site since 1984.

Casa Batlló

This wasn't a new-build project, but the renovation of an existing building designed by Emilio Sala Cortés, who was Gaudí's professor. The roof represents the back of a dragon, which makes it a work of art reflecting the legend of Saint George.

Casa Milà (La Pedrera)

The look that Antoni Gaudí created at Casa Milà wasn't at all popular. Satirical magazines of the time mocked it. One of the first to defend the designs of the Reus-born architect was Salvador Dalí.

Before it became La Pedrera, it was a home that marked the city line between Barcelona and Gràcia. It wasn't open to the public until 1987.

Casa Vicens

It was Gaudí's first masterpiece as an architect in the city of Barcelona. Unlike all his later work, Casa Vicens doesn't have any curved lines or *trencadís* mosaic.

Crypt at Colònia Güell

Located in Santa Coloma de Cervelló, the techniques and experiments that he introduced in this work would later be used to build the Sagrada Família.

Interesting facts

Papal visits to the Sagrada Família

On 7 November 1982, the hundredth anniversary of the Sagrada Família, Pope John Paul II visited the temple on his first official trip to Barcelona. It was also the first time a Pontiff had visited Barcelona.

On his visit to the Sagrada Família, Pope John Paul II made a speech saying: "This Temple commemorates another construction made with living stones: the Christian family." In 2014, this phrase was engraved on a stone plaque and has hung next to the portal of Hope on the Nativity façade ever since.

It was also on 7 November, but in 2010, when Pope Benedict XVI led the ceremony to consecrate the Sagrada Família as a minor basilica and opened it up to the public.

On 8 December 2021, Pope Francis joined in the central events for the inauguration of the tower of the Virgin Mary in a video shared during the blessing mass, just moments before the star was lit for the first time.

This will be the third time a Pope visits the Sagrada Família and the city of Barcelona. It will be the ninth papal journey to Spain, following five by Karol Wojtyła and three by Joseph Ratzinger during their respective pontificates.

The cornerstone of the Sagrada Família was laid when the Pope was Leo XIII. The blessing of the tower of Jesus Christ, the highest point of the work, will be done by Pope Leo XIV.

Interesting facts

Antoni Gaudí: work and origins

Before getting his degree in architecture, he worked with Francisco de Paula del Villar on the niche for the Virgin Mary at the Abbey of Our Lady of Montserrat, and with Joan Martorell, who proposed him as the architect for the Sagrada Família.

He received his degree in architecture on 15 March 1878 and became the architect of the Sagrada Família just five years later.

Considering that he didn't stop working until the day he died, 10 June 1926, he ended up devoting 48 years of his life to architecture. He spent 43 of these years working on the Temple, which was 90% of his professional life.

He didn't design his works using plans; he made very detailed 3D models.

From November 1925 until his death in June 1926, Gaudí no longer returned home at the end of the working day but slept in his workshop at the Sagrada Família. All he had there was a bed, some magazines and the model of the Bernabé tower, reflecting the austerity of his final days.

He only ever proposed to one woman, Pepeta Moreu, who rejected him. This disappointment affected Gaudí so deeply that he sought refuge in religion and construction of the Sagrada Família.

Despite criticism of his works, especially La Pedrera, almost a third of the people living in Barcelona turned out for his funeral.

Antoni Gaudí's work is marked by his origins in Camp de Tarragona, where he was born at his family home in Reus on 25 June 1852.

He was baptised at the Priory Church of Sant Pere in Reus. From its bell tower, Gaudí often gazed out across the landscapes of the Camp de Tarragona and absorbed the Mediterranean light that would later become such an important element of his work.

On his way up into the tower, he must have noted the staircase, as it is very similar to those he would later design for the Sagrada Família.

He probably also observed the industrial chimney on Passeig de la Boca de la Mina. This symbol of the flourishing industry in Reus in the mid-19th century has a **helicoidal shape** that is often found in the architect's work.

On his father's side, he was from the neighbouring town of Riudoms, where the Gaudís had their family home. The ground floor was his paternal grandfather's potmaking workshop, where they created three-dimensional vessels such as pots, pans and canteens.

Today the home in Riudoms, owned by the family from the 18th century until Antoni Gaudí's death, has been refurbished. It now houses a recreation of the workshop, family living spaces and attic.

Antoni Gaudí also spent long periods at Mas de la Calderera, in Riudoms, where nature and the agricultural landscapes awakened his powers of observation and his artistic sensibility. This connection to nature would later be reflected in his architecture.

Antoni Gaudí believed that the light and colours of the Mediterranean fostered artistic sensibility. This is why he surrounded himself with collaborators from that region and always had a close connection with the sea.

The Ermita de la Mare de Déu de la Roca sits atop a hill in the village of Mont-roig, with privileged views of Camp de Tarragona. The red rocks, caves and recesses are reminiscent of Gaudí's architecture, above all the sinuous façade of La Pedrera.

Curiositats

Abadia de Montserrat

L'Abadia de Montserrat està situada a més de 700 metres d'altura, enmig d'una muntanya de formes úniques que ha inspirat llegendes, artistes i excursionistes durant segles.

El nom "Montserrat" significa "muntanya serrada", perquè les seves roques semblen tallades amb una serra gegant. La seva silueta és una de les més emblemàtiques de Catalunya.

La patrona de Catalunya és la Mare de Déu de Montserrat, coneguda popularment com "La Moreneta" pel color fosc de la seva pell.

Segons la llegenda, la imatge de la Mare de Déu va ser trobada l'any 880 dins d'una cova per uns pastors que van veure unes llums misterioses a la muntanya. La tradició diu que, quan van intentar traslladar la imatge a Manresa, aquesta es va tornar tan pesada que van entendre que volia quedar-se a Montserrat.

El monestir benedictí de Montserrat té més de mil anys d'història i ha estat un dels grans centres espirituals i culturals de Catalunya.

L'Escolania de Montserrat és una de les escoles de música i cors infantils més antigues d'Europa, amb orígens documentats al segle XIII.

Els escolans canten diàriament a la basílica i moltes persones visiten Montserrat només per escoltar el famós "Virolai", dedicat a la Mare de Déu. El "Virolai", conegut com l'himne de Montserrat, és una de les peces religioses més estimades de la cultura catalana.

Durant la Guerra del Francès, el monestir va ser incendiat i saquejat diverses vegades per les tropes napoleòniques.

A la Guerra Civil espanyola, Montserrat també va patir persecucions religioses i destruccions, però després es va reconstruir parcialment.

Durant el franquisme, Montserrat es va convertir en un símbol de resistència cultural catalana i de defensa de la llengua i identitat del país.

La muntanya de Montserrat forma part d'un parc natural amb una gran biodiversitat, ple d'aus rapinyaires, coves i vegetació mediterrània. Les curioses formes de les roques tenen noms populars com "la Mòmia", "el Cavall Bernat" o "la Panxa del Bisbe".

Molts artistes i intel·lectuals, com Antoni Gaudí o Joan Miró, van trobar inspiració en els paisatges i l'espiritualitat de Montserrat.

Durant segles, reis, papes i grans personalitats han visitat Montserrat, convertint-lo en un lloc de pelegrinatge internacional.

El funicular de Sant Joan ofereix una de les vistes més espectaculars de Catalunya i permet accedir a molts camins de senderisme.

A l'interior del monestir hi ha un important museu amb obres d'artistes com Pablo Picasso, Salvador Dalí o Caravaggio.

A Montserrat hi ha antigues ermites escampades per la muntanya on antigament vivien monjos ermitans en silenci i pregària.

Encara avui, milers de pelegrins i excursionistes pugen a Montserrat cada any, molts d'ells caminant des de pobles i ciutats seguint antics camins tradicionals.

Interesting facts

Barcelona Cathedral

The Cathedral of the Holy Cross and Saint Eulalia is dedicated to Santa Eulàlia, a young woman martyred at just 13 years old and the co-patron saint of Barcelona.

Thirteen white geese live inside the cloister. They symbolise Santa Eulàlia's age when she was martyred. It is one of the most famous and surprising facts about the cathedral.

Although it appears thoroughly medieval, the main façade is relatively modern. It was finished in the 19th century following old Gothic drawings.

The site where the cathedral was built was previously an early Christian basilica and, before that, the Roman city of Barcino. Even today, sections of the Roman wall can be seen very close to the cathedral, in the heart of Barcelona's Gothic Quarter.

The cathedral's choir area preserves exquisitely carved 15th-century wooden pews with the crests of the knights of the Order of the Golden Fleece. Emperor Charles I of Spain held a meeting of the Order of the Golden Fleece there in 1519.

There are several curious figures among the cathedral's gargoyles, including an elephant, a unicorn and other fantastical creatures seldom found on religious buildings.

The crypt is home to the tomb of Santa Eulàlia, one of the most venerated sites by the people of Barcelona for centuries.

Legend has it that one of the gargoyles represents a witch punished for spitting during a religious procession.

In the Middle Ages, the cathedral square was used for markets, celebrations and even public executions.

The cloister was a place of refuge and tranquillity within the medieval city, far from the noise and bustle of the streets.

You can visit the rooftops for an up-close look at its spires, bells and spectacular views of the Barcelona old town.

The cathedral bells used to have proper names and kept time for the city's inhabitants.

During the Spanish Civil War, some parts of the cathedral were damaged and later had to be restored.

Many of the cathedral's stones still bear marks of the medieval stonemasons who worked there more than 600 years ago.

The temple has exceptional acoustics and often hosts highquality concerts featuring organ and religious music.

The light that enters through the stained-glass windows completely transforms the appearance of the cathedral inside depending on the time of day. This creates a very different ambience between morning and afternoon.

On the main façade, there are numerous sculptures of saints, angels and animals hidden away that many visitors overlook.

Interesting facts

Lluís Companys Olympic Stadium

It was inaugurated in **1929 for the Barcelona International Exposition**, long before the 1992 Olympic Games.

It was originally known as just Montjuïc Stadium. Its current name, Lluís Companys, was adopted in 2001 as a tribute to the President of the Government of Catalonia executed by the Franco regime.

It is one of the few historic Olympic stadiums in Europe still regularly used for major sporting events and concerts.

The stadium was almost completely rebuilt for the Barcelona 1992 Games, although the original façade from 1929 was preserved for its heritage value.

The opening ceremony of the 1992 Olympic Games took place here, including the famous moment when Paralympic archer Antonio Rebollo lit the Olympic cauldron with his flaming arrow.

During the Games, it also hosted track and field events and the closing ceremonies.

It can hold roughly **55,000 spectators**, although this varies depending on the event.

RCD Espanyol played its local matches here between 1997 and 2009 before moving to the new stadium in Cornellà-El Prat.

From 2023 to the end of 2025, FC Barcelona played there temporarily while Camp Nou was being remodelled as part of the Espai Barça project.

The complex is part of the Montjuïc Olympic Ring along with:

- Palau Sant Jordi
- Calatrava communications tower
- Bernat Picornell swimming pools

The track that surrounds the pitch is one of the features that most surprises visitors accustomed to stadiums designed just for football.

It has hosted concerts by major international artists such as: Bruce Springsteen, U2, The Rolling Stones, Beyoncé and many more.

The stadium is on Montjuïc mountain, a site that was historically used by the military and is now home to many of the city's cultural and sporting facilities.

From outside the stadium, there are great views of Barcelona and the coastline, especially from the Olympic Ring area.

Many Barcelona residents still call it "Montjuïc stadium" instead of its full official name.

Unlike other Olympic venues, Barcelona has been able to reuse the stadium after the Games, a fact often cited as an example of a well-managed "Olympic legacy".

Interesting facts

Sant Agustí parish church

Although it is now known simply as Sant Agustí parish church, its full historical name is New Sant Agustí parish church, to distinguish it from the old Convent of Sant Agustí Vell in the La Ribera neighbourhood.

The current church was built in the 18th century, after the Augustinians had to abandon the original convent, which was affected by construction of the Ciutadella fort after the War of the Spanish Succession.

It is located in the **Raval** district, on Sant Agustí Square, an area with a long popular and multicultural tradition.

The façade is of a restrained Baroque style, but the interior is much more monumental than you would expect from the outside.

It has a single, very wide nave and interconnected side chapels, an architectural model common in large Catalan Baroque churches.

For many years, the adjoining convent was used for military and administrative purposes after being seized by the Spanish government in the 19th century.

The building suffered significant damage during the Spanish Civil War, like many churches in Barcelona.

One of the best-known facts is that the square in front of the church is a very lively meeting point for the neighbourhood, often associated with social and cultural activities in the Raval district.

The church is in an area that is packed with history, with La Boqueria Market, Gran Teatre del Liceu and MACBA nearby.

The neighbourhood around it was historically home to medieval convents and hospitals outside the original Roman walls.

The interior stands out for its sense of space and verticality, especially for a church that receives relatively few tourists compared to other temples in Barcelona.

The original convent complex was much larger than the church that stands today, occupying a significant part of the city block.

It still retains artistic and decorative elements dating from after the reconstruction following the Spanish Civil War.

It is one of the churches in the centre of Barcelona most closely linked to the daily life of the neighbourhood, rather than to sightseeing and tourism.

Carrer de l'Hospital, where it is located, is one of the oldest historic thoroughfares in the Raval, formerly connecting various religious and charitable institutions in the city.

© Josep Renallias